

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 28 augustus 2018 met nummer RvVb/A/1718/1213
in de zaak met rolnummer RvVb/1415/0368/A/0356

Verzoekende partij	de vzw REGIONALE ACTIEGROEP LEEFMILIEU DENDER EN SCHELDE (RALDES) , met woonplaatskeuze te 9300 Aalst, Peter Benoitstraat 6
Verwerende partij	DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen vertegenwoordigd door advocaat Paul Aerts met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Coupure 5
Tussenkommende partijen	1. IGS WESTLEDE 2. de stad AALST , vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen 3. het college van burgemeester en schepenen van de stad AALST vertegenwoordigd door advocaat Dirk VAN HEUVEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 2600 Antwerpen, Cogels-Osylei 61

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 24 februari 2015 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 6 januari 2015.

De verwerende partij heeft aan de eerste tussenkommende partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de bouw van een crematorium met bijbehorende terreinaanleg op de percelen gelegen te 9300 Aalst, Merestraat zn / Siesegemlaan zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie C, nummers 1248B, 1252B, 1252C, 1253K, 1258C, 1258D, 1259C, 1260B, 1260C, 1261A, 1261B, 1262F, 1262H, 1262K, 1263E, 1264/2, 1264E, 1264G, 1265F, 1293E, 1296B, 1296C, 1297A, 1298A, 1302A, 1303, 1304D, 1304E, 1305B, 1305C, 1306A, 1306B, 1307A, 1307B, 1308, 1316, 1317C, 1318, 1321, 1323.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De eerste tussenkommende partij vraagt met een aangetekende brief van 28 mei 2015 in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkommende partij met een beschikking van 10 juni 2015 toe tussen te komen.

2.

De tweede tussenkomende partij en de derde tussenkomende partij vragen met een aangetekende brief van 29 mei 2015 in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tweede tussenkomende partij en de derde tussenkomende partij met een beschikking van 22 juni 2015 toe tussen te komen.

3.

De verwerende partij dient een antwoordnota in en heeft het administratief dossier reeds neergelegd in de samenhangende zaak met rolnummer RvVb/1415/0363/A/0351. De eerste tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De tweede en de derde tussenkomende partij dienen een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient een laatste nota in. De eerste tussenkomende partij dient een laatste schriftelijke uiteenzetting in. De tweede tussenkomende partij en de derde tussenkomende partij dienen een laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 24 januari 2017.

Advocaat Judith DE CORTE *loco* advocaat Joost CALLEBAUT voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Sandro DI NUNZIO *loco* advocaat Paul AERTS voert het woord voor de verwerende partij en advocaat Roel MEEUS voert het woord voor de tussenkomende partijen

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De eerste tussenkomende partij dient op 25 april 2014 bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “de bouw van een crematorium en bijbehorende terreinaanleg” op de percelen gelegen te 9300 Aalst, Merestraat zn / Siesegemlaan zn.

2.

De aanvraag heeft een voorgeschiedenis.

Met een besluit van 10 juli 2003 stelt de Vlaamse regering definitief het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan vast voor de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Aalst, dat voorziet in de ontwikkeling van een bedrijventerrein van meer dan 50 hectare.

Deelplan 4 van dit ruimtelijk uitvoeringsplan bestemt de “Siesegemkouter”, gelegen aan de westelijke zijde van het centrum van Aalst, meer bepaald aan de overzijde van de R41 (westelijk stuk van de ringweg rond Aalst) ten opzichte van het stedelijk ziekenhuis en tussen de E40-autosnelweg en de Gentsesteenweg, tot gemengd regionaal bedrijventerrein.

De eerste tussenkomende partij, die ook in Lochristi een crematorium uitbaat, beoogt de inplanting van een nieuw crematorium in Aalst.

Onder meer daarvoor stelt de Vlaamse regering met het besluit van 3 mei 2013 het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “afbakening regionaalstedelijk gebied Aalst (wijziging)” vast.

Dit nieuw gewestelijk RUP past het deelplan 4 van het ruimtelijk uitvoeringsplan van 2003 aan.

Meer bepaald wordt een terrein van ongeveer 5 hectare in het oosten van het gebied (langs de ringweg) herbestemd naar gebied voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen, waarbinnen 3 hectare mag ingenomen worden voor de eigenlijke werking van het crematorium (gebouwen, parking, asweide, verstrooiingsruimte) en de rest als park moet worden aangelegd.

Daarnaast wordt een zone voor verkeersontsluiting voorzien, wordt langs de Siesegemlaan in overdruk een bouwvrije strook voorzien, en worden ten opzichte van het ruimtelijk uitvoeringsplan, vastgesteld in 2003, aanpassingen gedaan aan de overdrukken als structurerend groenelement en bufferzone.

Voor het overige blijft het regionaal bedrijventerrein behouden, met dien verstande dat het gewestelijk RUP nu ook de productie van hernieuwbare energie, energierecuperatie of warmtekrachtkoppeling toestaat.

3.

De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, heeft met het arrest van 21 september 2015 met nummer 232.255 de vordering van de verzoekende partij tot vernietiging van onder meer het besluit van 3 mei 2013 tot definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “afbakening regionaalstedelijk gebied Aalst (wijziging)” verworpen.

4.

Op 1 april 2014 verleent de verwerende partij aan het Agentschap Wegen en Verkeer een stedenbouwkundige vergunning voor wegenis-, riolerings- en tunnelwerken op de gewestweg R41 te Aalst.

5.

De percelen liggen, volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Aalst – Ninove – Geraardsbergen - Zottegem’, vastgesteld met een koninklijk besluit van 30 mei 1978, in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen liggen ook binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Afbakening regionaalstedelijk gebied Aalst” Siesegemkouter (wijziging)’, goedgekeurd op 3 mei 2013, in een gebied voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 10 juli tot en met 8 augustus 2014, worden geen bezwaarschriften ingediend, maar op 17 en 19 augustus 2014 worden twee bezwaren ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling adviseert op 9 juli 2014 als volgt voorwaardelijk gunstig:

“...

Het betreft hier het bouwen van een crematorium als onderdeel van een masterplan voor inrichtingsconcepten voor een regionaal Bedrijventerrein Siesegem te Aalst.

De locatie is gelegen bij samenkomst van wegenis aan de buitenring van Aalst.

Gelet op het feit dat de bestemming van deze locatie werd vastgelegd in een Rup en dat deze terreinen toch aan de bestaande landbouwstructuren zullen worden onttrokken en in zoverre de bestemming van Crematorium voorzien is in dit Rup is er uit landbouwkundig oogpunt principieel geen bezwaar.

Doch voor de nog aanwezige landbouwers en landgebruikers in deze zone dient een degelijk flankerend beleid te worden voorzien en gerealiseerd.

...

De Vlaamse Milieumaatschappij adviseert op 10 juli 2014 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst adviseert op 3 november 2014 als volgt gunstig:

“ ...

Er wordt aangesloten bij de hogervermelde gunstige of voorwaardelijk gunstige adviezen.

Gelet op het hierboven aangehaalde wordt geoordeeld dat de aanvraag in overeenstemming is met de invulling, zoals aangegeven binnen de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, de afbakening regionaalstedelijk gebied Aalst, BVR van 10-07-2003 en publicatie BS van 02-09-2003, met name de voorschriften voor het deelplan 4 het 'Gemengd regionaal bedrijventerrein Siezegemkouter (wijziging), meer bepaald de deelzone 4, bouwvrije strook langs de Siesegemlaan (R41) en de deelzone 9, gebied voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen (crematorium), mits naleving van onderstaande voorwaarden en mits rekening te houden met onderstaande opmerking.

...

Opmerking

Met betrekking tot de zichtbaarheid van het crematorium vanaf de Siesegemlaan en de Blauwenbergstraat, zoals de voorschriften van het GRUP bepalen, dient evenwel opgemerkt te worden dat er niet eenduidig kan vastgesteld worden of de gecreëerde vista's (zichten) voldoende gevrijwaard blijven. Het voorgestelde principe van verschillende, natuurlijk ogende taluds met ertussen vista's wordt weliswaar gewaardeerd binnen het inrichtingsplan.

Voldoende brede en weldoordachte vista's vanaf de betrokken straten (Siesegemlaan en verlegde Blauwenbergstraat) kunnen een bijkomende meerwaarde leveren aan het architecturale ontwerp en inrichting van de site.

Algemene conclusie

Aan het voorstel kan een gunstig advies verleend worden.

...”

Het Agentschap Wegen en Verkeer adviseert op 15 december 2014 als volgt voorwaardelijk gunstig:

“ ...

De vergunning kan verleend worden onder de hiernavolgende bijzondere voorwaarden en de algemene voorwaarden (als bijlage):

BIJZONDERE VOORWAARDEN

1. *Diepte van de zone van achteruitbouw : 8 m.*
2. *Vastlegging ten opzichte van de bestaande as van de gewestweg*
 - a) *de grens van het openbaar domein ligt op 23,5 m uit de nieuwe as van de weg.*
 - b) *de rooilijn nr - volgens plan nr - K.B. - ligt op 23,5 m.*
 - c) *de minimum bouwlijn ligt op 31,5 m.*

BESLUIT: VOORWAARDELIJK GUNSTIG ADVIES

A. Schending direct werkende normen

Conform artikel 4.3.3. VCRO moet de vergunning worden geweigerd of moeten er voorwaarden opgelegd worden in de vergunning indien uit het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer blijkt dat het aangevraagde strijdig is met direct werkende normen binnen de beleidsvelden waarvoor het Agentschap bevoegd is.

...

In casu worden door de vergunningsaanvraag volgende direct werkende normen geschonden.

Schending van KB inzake Wegen-erfdienstbaarheid 'non aedificandi' (=zone achteruitbouw) v. 20/8/1934

B. Onwenselijkheid omwille van doelstellingen en zorgplichten

Conform artikel 4.3.4. VCRO kan de vergunning worden geweigerd of moeten er voorwaarden opgelegd worden in de vergunning indien uit het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer blijkt dat het aangevraagde onwenselijk is in het licht van de doelstellingen en zorgplichten van het Agentschap.

...

In casu is de vergunningsaanvraag voorwaardelijk gunstig omwille van volgende doelstelling en zorgplicht:

Het grondprofiel in de zone achteruitbouw mag niet meer dan 4% bedragen.

..."

De verwerende partij verleent op 6 januari 2015 als volgt een stedenbouwkundige vergunning:

"...

MER-SCREENING

Het ontwerp komt niet voor op de lijst gevoegd als bijlage I en II van het Project-m.e.r.-besluit.

Bijgevolg dient geen milieueffectenrapport te worden opgesteld. Het project betreft een nieuw crematorium met omgevingsaanleg (o.a. een parking) en ceremonieruimte en kan daarom wel als stadsontwikkelingsproject onder bijlage III van het besluit worden beschouwd (zie 'handleiding stadsontwikkelingsprojecten' van het Departement LNE). Op basis van de elementen in het dossier (o.a. milieu-effectenstudie SGS) en de bijgevoegde m.e.r.-screeningsnota kan akkoord gegaan worden met de stelling dat de mogelijke milieueffecten niet aanzienlijk zijn.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De aanvraag is functioneel inpasbaar: ze is in overeenstemming met de voorziene bestemmingen en de stedenbouwkundige voorschriften van het vermelde gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan dat de goede ruimtelijke ordening voor de toekomstige ontwikkeling van het gebied vastlegt. Uit de fasering van de werken en sommige voorwaarden uit de adviezen volgt dat sommige delen uit de omgevingsinrichting nog niet vergund kunnen worden en te beschouwen zijn als deel van een inrichtingsplan voor de toekomstige mogelijke inrichting. Concreet gaat het hierbij enerzijds om de zone van de Merestraat waarvan de afschaffing nog niet aan de orde is, vermits zij nog een verbindings- en toegankelijkheidsfunctie vervult totdat de nieuwe aansluiting op de Siesegemlaan is gerealiseerd. Het dossier bevat nog geen gemeenteraadsbeslissing over de zaak van de wegen, zodat de werken voorzien in de "zone planaanpassing" van het plan 'BA stap11' van het bijgevoegde faseringsoverzicht, voorlopig uitgesloten worden. De waterbergende functie van de vijver ten noorden van de Merestraat kan nog steeds gerealiseerd worden. Anderzijds blijkt uit de adviezen van het College van Burgemeester en Schepenen en het Agentschap Wegen en Verkeer dat voor de buffertaluds rond de site toch nog betere afstemming gezocht dient te worden met de omgeving. De voorziene taluds en reliëfwijzigingen langs de Siesegemlaan en rond de rest van de site dienen herbekeken met de vermelde adviesinstanties en in een latere fase (eventueel samen met de werken voor de afbraak Merestraat met vervangende omgevingsaanleg) vergund.

De realisatie van het crematorium zal een grotere impact hebben op de plaatselijke mobiliteit.

Het dossier bevat een mobiliteitstoets en een mobiliteitsadvies met vervolgstudie over de zone rond de nieuwe aansluiting vooral in relatie tot het nabijgelegen grotere verkeersknooppunt, het kruispunt N9 - Siesegemlaan. In de mobiliteitsstudie blijkt in elk geval dat het behoud van de aansluiting Merestraat-Siesegemlaan ten noorden van het crematoriumgebouw in geen geval wenselijk is bij de verdere ontwikkeling van het bedrijventerrein. De heraanleg van de Siesegemlaan met de nieuwe aantakking op de Blauwenbergstraat werd op 1 april van dit jaar vergund. De voorlopige uitsluiting van de taluds uit de vergunning, laat toe ook hier de overgang en aansluiting tussen de nieuwe wegenis en de eigenlijke crematoriumsite verder te verfijnen. Gezien het niet alledaagse karakter van het crematorium en de verkeersgeneratie die de voorziening met zich mee brengt, kan de vraag vanuit het college om de verkeerssituatie bij de ingebruikname in het begin intensiever op te volgen worden bijgetreden. Ook de exploitant kan in overleg met de gebruikers en gemeentediensten de (tijdstippen van) verkeersstromen en parkeervraag nog enigszins sturen. Het dossier bevat eveneens een toegankelijkheidsadvies van Ato vzw waarin bevestigd wordt dat de aanvraag voldoet aan het BVR van 05/06/2009. Er zijn voldoende parkeerplaatsen voorzien voor mindervaliden en de publiek toegankelijke ruimtes en toegangen bevinden zich op het gelijkvloers.

In vergelijking met de bestaande, onontwikkelde toestand is dit een eerste grootschaligere aanleg van de toekomstige regionale bedrijvenzone. Niettemin sluit de ontwikkeling en inrichting van de crematoriumsite aan bij de grotere hospitaalsite aan de overzijde van de Siesegemlaan. Dit betreft eveneens een terrein voor openbaar nut met dienstverlenende functie en in het geldende gemeentelijke rup ook voorzien als gemeenschapsvoorziening in een uitgesproken groene inkadering. Gezien de beperkte hoogte en de intensieve buffering die de bedoeling heeft de site geborgener en intiemer te maken zal de impact van het gebouw op de schaalverhoudingen in de omgeving, in het licht van de nog te verwachten ontwikkelingen, eerder beperkt zijn.

Het ruimtegebruik en de bouwdichtheid worden in belangrijke mate bepaald door de voorschriften van het gewestelijke rup: maximum 3ha mag ingenomen worden voor de werking van het crematorium, de rest van het gebied dient ingericht als park. De werking van het crematorium neemt in voorliggend ontwerp 2,8ha van het terrein in beslag. Het eigenlijke crematoriumgebouw wordt opgericht op de plaats van het bedrijf Schelfhout. Ten noorden van de later te verwijderen Merestraat wordt de bestaande vijver uitgebreid en komt een belangrijk deel van de parkaanleg. Ten westen en ten zuidwesten van het gebouw komt het parkeergebeuren voor het publiek. Zuidelijk van het gebouw is nog een groter park geheel gepland.

De architectuur en de visueel-vormelijke uitstraling van het gebouw beantwoordt aan de specifieke functie: sober, ingetogen, geborgen, statisch, ceremonieel. Hoewel het gebouw beperkt is in hoogte, creëren de grote gevelvlakken en gevelvullingen een gevoel van kleinheid en bescheidenheid in verhouding tot de betekenis van de grensfunctie van het gebouw in een mensenleven. De deels afgesloten buitenruimte binnen de vierkante footprint zorgen voor een contrasterende intieme toets. Vooral de beleving van het park vanuit de ruimtes zal bijdragen tot een juiste sfeerzetting. De parkaanleg en de iets meer gesloten sfeer is een essentieel element om het gebouw tot zijn volle waarde te laten komen. Bij de latere aanvraag voor de aangepaste taluds mag dit opzet niet uit het oog verloren worden. Door de aanvraag komen geen cultuurhistorische aspecten in het gedrang. De beschermde cultuurhistorische elementen bevinden zich op grotere afstand en worden niet beïnvloed door de oprichting van het crematorium. Het landbouwgebied werd niet aangeduide als herbevestigd agrarisch gebied.

De aanvraag voorziet in enkele aanmerkelijke reliëfwijzigingen: de bestaande vijver wordt uitgebreid en er worden verschillende taluds aangelegd op de randen van de site, maar ook op de site zelf creëren reliëfverschillen meer afwisseling. Bij de plannen van de buitenaanleg werden de nodige terreinprofielen en grondverzetsprofielen gevoegd. De voor de vijver uitgegraven gronden zullen gebruikt worden voor de aanleg van de buffertaluds. Gezien de opmerkingen van de Afdeling Wegen en Verkeer (hellingen nabij gewestweg) en Stad Aalst (zichtrelaties) wordt de exacte 'uitwerking van de buffertaluds op de randen van de site voorlopig uit de vergunning gesloten.

Gezien de uitgebreide voorstudies, de voorziene maatregelen en de relatieve afstand tot kwetsbare functies zullen de hinderaspecten voor gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen tot een aanvaardbaar minimum kunnen worden beperkt.

ALGEMENE CONCLUSIE

*De aanvraag komt in aanmerking voor vergunning onder de hierna vermelde voorwaarden.
..."*

Dit is de bestreden beslissing.

Ook de gemeente ERPE-MERE vordert met een aangetekende brief van 23 februari 2015 de vernietiging van de bestreden beslissing. Dat beroep heeft als rolnummer RvVb/1415/0363/A/0351. Met het arrest van 17 november 2015 met nummer RvVb/A/1516/0222 stelt de Raad in dat dossier de afstand van geding vast.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat de verzoeken tot tussenkomst tijdig en regelmatig zijn ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden met betrekking tot de tijdigheid van de vordering geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij stelt de vordering in als vrijwilligersvereniging die ijvert voor het behoud en verbetering van de kwaliteit van het leefmilieu binnen de grenzen van de gewestplannen Aalst en Dendermonde.

Meer bepaald stelt de verzoekende partij dat zij het behartigen en stimuleren van een goede ruimtelijke ordening nastreeft, evenals het behoud, het herstel, de ontwikkeling en het beheer van de landschappen, het cultureel erfgoed, de biodiversiteit, de natuur en natuurwaarden.

Verwijzend naar haar maatschappelijke doelstelling, zoals vermeld in haar statuten, concludeert de verzoekende partij dat zij voldoet aan de voorwaarden van artikel 4.7.21, §2, 3° VCRO om bij de Raad beroep in te stellen tegen de bestreden beslissing.

De verzoekende partij verduidelijkt dat zij zich reeds gedurende 40 jaar permanent inzet voor de belangen waarvoor ze opkomt en dus een duurzame en effectieve werking heeft.

Zij benadrukt hierbij dat zij sinds 1999 ijvert voor het behoud van de Siesegemkouter als open ruimte en merkt op dat zij ook een vernietigingsberoep bij de Raad van State heeft ingesteld tegen de vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan dat de bouw van het crematorium en het ontwikkelen van het bedrijventerrein mogelijk maakt. Ook tegen de herlokalisatie van het bedrijf Schelfhout heeft de verzoekende partij bezwaren ingediend, zowel met betrekking tot de milieuvergunning als de stedenbouwkundige vergunning.

Verder licht de verzoekende partij toe dat zij, in overeenstemming is met haar statutaire doelstelling, actief is om het gemeenschappelijk belang van haar leden en van de vereniging, namelijk een collectief milieubelang, te beschermen.

Tot slot is het volgens de verzoekende partij evident dat door de bouw van een crematorium en de ontwikkeling van een bedrijventerrein op de Siesegemkouter de open ruimte ervan volledig zal verloren gaan.

Zij wijst er op dat de Raad van State haar belang al aanvaard heeft in het kader van de vernietigingsprocedure tegen het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan van 2003, deelplan 4 met betrekking tot de Siesegemkouter.

2.

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij niet.

3.

De eerste tussenkomende partij, de tweede tussenkomende partij en de derde tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de vordering en voeren aan dat de verzoekende partij haar belang steunt op een rechtsgrond die niet toelaat bij de Raad beroep in te stellen.

Artikel 4.7.21, §2, 3° VCRO bepaalt dat bepaalde procesbekwame verenigingen bij een deputatie administratief beroep kunnen instellen tegen door een college van burgemeester en schepenen (in de reguliere procedure) verleende stedenbouwkundige vergunningen, maar die bepaling is volgens de tussenkomende partijen geen rechtsgrond om bij de Raad beroep in te stellen, zodat de vordering, volgens hen, alleen al daarom niet ontvankelijk is.

Ondergeschikt stellen de tussenkomende partijen dat procesbekwame verenigingen, die optreden namens een groep wiens collectieve belangen door een vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing zijn bedreigd of geschaad, alleen een jurisdictioneel beroep kunnen instellen voor zover zij een duurzame werking hebben overeenkomstig hun statuten.

De tussenkomende partijen stellen dat een vereniging zonder winstoogmerk een collectief belang moet aantonen dat zich onderscheidt van het algemeen belang.

Het specialiteitsbeginsel betekent volgens de tussenkomende partijen dat een vereniging zonder winstoogmerk alleen het rechtens vereist belang heeft wanneer de vordering past in haar maatschappelijk doel.

Er moet, volgens de tussenkomende partijen, ook evenredigheid zijn tussen het materieel en territoriaal actieterrein van de verzoekende partij en de draagwijdte van de bestreden beslissing.

De tussenkomende partijen stellen dat het statutair doel van de verzoekende partij dermate algemeen en uitgebreid omschreven, en onvoldoende beperkt, is in de ruimte, zodat er geen evenredigheid is.

Verwijzend naar de statuten van de verzoekende partij, stellen de tussenkomende partijen dat het werkingsgebied van de verzoekende partij 343,26 km² beslaat en in dat werkingsgebied zowat om het even welke actie kan ondernemen inzake ruimtelijke ordening, stedenbouw en leefmilieu.

Bovendien beperkt de verzoekende partij zich zelf door te stellen dat *“de ontplooiende bedrijvigheid ... betrekking heeft op het collectief milieubelang dat zij beoogt te beschermen”*.

De tussenkomende partijen benadrukken verder dat de bestreden beslissing alleen de planologische bestemming uitvoert, die met het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening regionaalstedelijk gebied Aalst’ van 2003 definitief is vastgesteld als gemengd regionaal bedrijventerrein. De verzoekende partij kan haar jurisdictionele procedures tegen het ruimtelijk uitvoeringsplan van 2003 en de wijziging ervan in 2013 niet overdoen bij de Raad.

Tot slot voeren de tussenkomende partijen aan dat de bestreden beslissing alleen de bouw van een crematorium vergunt, met omgevingsaanleg, en de verzoekende partij volledig onterecht de ontwikkeling van het bedrijventerrein op de Siesegemkouter daarmee in verband brengt.

De verzoekende partij kan volgens de tussenkomende partijen dan ook geen belang ontleen aan het verdwijnen van open ruimte op de Siesegemkouter als gevolg van de ontwikkeling van het bedrijventerrein.

4.

De verzoekende partij antwoordt dat artikel 9.3 van het Verdrag van Aarhus impliceert dat elke verdragspartij waarborgt dat het publiek toegang moeten hebben tot gerechtelijke herzieningsprocedures om handelingen van overheidsinstanties te betwisten.

Een al te strikte invulling van de drempels hypothekeert de toegang tot de rechter.

Verwijzend naar de rechtspraak van de Raad van State (nr. 227.723 van 17 juni 2014) stelt de verzoekende partij dat het niet vereist is dat er evenredigheid is tussen haar actieterrein en de territoriale draagwijdte van de bestreden beslissing.

5.

De tussenkomende partijen lichten nog toe dat de verzoekende partij in het inleidend beroepsverzoekschrift niet verwijst naar het Verdrag van Aarhus om haar belang te omschrijven, maar zich beperkt heeft tot artikel 4.7.21 § 2, 3° VCRO.

Aangezien de verzoekende partij gebonden is door haar eigen omschrijving van haar belang, kan zij dat in haar wederantwoordnota niet voor het eerst steunen op het Verdrag van Aarhus.

Het was, volgens de tussenkomende partijen, voor de verzoekende partij perfect mogelijk zich reeds in het inleidend beroepsverzoekschrift op dit verdrag te beroepen.

De artikelen 9.3 en 9.4 van het Verdrag van Aarhus kunnen volgens de tussenkomende partijen dan ook niet als rechtsgrond aanvaard worden.

Ondergeschikt stellen zij dat de artikelen 9.3 en 9.4 van het Verdrag van Aarhus niet beletten dat de verdragspartijen bepaalde formele en belangen verbinden aan het recht op toegang tot de rechter.

Wanneer hier niet aan voldaan is kan de Raad een verzoekende partij het recht op toegang tot de rechter ontzeggen, zonder schending van het Verdrag van Aarhus.

Aangezien de verzoekende partij zich alleen beroept op de rechtsgrond met betrekking tot administratieve beroepen in de reguliere vergunningsprocedure, maakt zij volgens de tussenkomende partijen helemaal niet aannemelijk dat zij beantwoordt aan de belangen die gelden voor een jurisdictionele beroepsprocedure bij de Raad.

De tussenkomende partijen verduidelijken nog dat het arrest nr. 227.723 van de Raad van State betrekking had op een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, dat evident een veel grotere territoriale omvang heeft dan een stedenbouwkundige vergunning, zodat beide situaties niet vergelijkbaar zijn.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij stelt de vordering in als vrijwilligersvereniging die onder meer ijvert voor het behoud en verbetering van de kwaliteit van het leefmilieu binnen de grenzen van de gewestplannen Aalst en Dendermonde.

2.

De tussenkomende partijen betwisten vooreerst de ontvankelijkheid van de vordering omdat de verzoekende partij zich niet kan steunen op artikel 4.7.21 VCRO met betrekking tot de administratieve beroepsmogelijkheid bij een deputatie.

Uit het verzoekschrift blijkt duidelijk dat de verzoekende partij optreedt als een milieuvereniging, zoals bedoeld in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 4° VCRO.

Volgens deze bepaling kunnen procesbekwame verenigingen, die optreden namens een groep wiens collectieve belangen door de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing zijn bedreigd of geschaad, voor zover zij een duurzame en effectieve werking hebben overeenkomstig hun statuten, bij de Raad beroep instellen.

Dat de verzoekende partij in haar beroepsverzoekschrift verwijst naar artikel 4.7.21 VCRO en zo een onjuiste toepasselijke bepaling vermeldt, doet daar geen afbreuk aan.

De toegang tot de rechter mag niet op een al te restrictieve wijze worden toegepast.

3.

De tussenkomende partijen betwisten verder de ontvankelijkheid van het beroep van de verzoekende partij omdat de draagwijdte van de bestreden beslissing niet de "*vereiste band van evenredigheid*" heeft met het materieel en territoriaal actieterrein van de verzoekende partij.

De tussenkomende partijen stellen meer bepaald dat het statutair doel van de verzoekende partij dermate ruim omschreven is dat zij om het even welke handeling kan stellen inzake ruimtelijke ordening, stedenbouw en leefmilieu.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partij, op basis van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 4° VCRO, optreedt als milieuvereniging.

Volgens deze bepaling kunnen procesbekwame verenigingen, die optreden namens een groep wiens collectieve belangen door de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing zijn bedreigd of geschaad, voor zover zij een duurzame en effectieve werking hebben overeenkomstig hun statuten, bij de Raad beroep instellen.

Hieruit volgt dat een procesbekwame vereniging bij de Raad ontvankelijk beroep kan instellen wanneer zij kan aantonen:

(1) dat zij namens de groep een collectief belang nastreeft in overeenstemming met haar statutaire doelstellingen (te onderscheiden van het algemeen belang) en waarbij het collectief belang niet de optelsom is van de individuele belangen van haar leden

(2) dat het ingeroepen collectief belang door de bestreden beslissing bedreigd of geschaad wordt

en

(3) dat zij een duurzame en effectieve werking heeft overeenkomstig haar statuten.

Krachtens artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 4° VCRO volstaat het dat een procesbekwame vereniging aan deze vereisten voldoet: het is niet vereist dat er ook evenredigheid is tussen het actieterrein van de verzoekende partij en de territoriale draagwijdte van de bestreden beslissing.

Artikel 2 van haar statuten bepaalt als volgt de doelstellingen van de verzoekende partij:

“ ...

De vereniging heeft tot doel het behoud, de bescherming en verbetering van het menselijk en natuurlijk leefmilieu kaderend in een duurzame ontwikkeling van de samenleving, waarbij voldaan wordt aan de behoeften van de huidige generatie, zonder dat daarbij de behoeften van de volgende generaties in het gedrang komen

En zulks op twee niveaus: enerzijds op regionale schaal voor bovengemeentelijke of regionale aangelegenheden en anderzijds op lokale schaal voor gemeentelijke of plaatselijke aangelegenheden

...

Deze doelstelling omvat meer concreet:

- de bescherming, de inrichting, de ordening en de ontwikkeling van het leefmilieu binnen het werkingsgebied zowel wat betreft de stedelijke gebieden als wat betreft de open ruimte en het buitengebied,*
- het behartigen en stimuleren van een goede ruimtelijke ordening van het leefmilieu en het beperken van alle vormen van milieuhinder, waaronder geluidshinder, verkeersoverlast, geurhinder, lichthinder,*
- de overtredingen van de regelgeving inzake ruimtelijke ordening en leefmilieu, die een zekere weerslag hebben op het leefmilieu, met alle wettelijke middelen te bestrijden,*
- het bevorderen van een beleid gericht op de bescherming van de gezondheid van de mens,*
- het behartigen en stimuleren van het behoud, het herstel, de ontwikkeling en het beheer van de biodiversiteit, natuur en natuurwaarden,*
- het behartigen en stimuleren van het behoud, het herstel, de ontwikkeling en het beheer van de open ruimte, de landschappen, de monumenten en het cultureel erfgoed, het natuur- en stedenschoon,*
- het behartigen en stimuleren van een algemene basismilieukwaliteit zowel inzake de ruimtelijke ordening van het leefmilieu als inzake de milieucompartmenten water, bodem en lucht en van een bijzondere milieukwaliteit in specifieke omstandigheden of gebieden,*
- het bevorderen van een beleid dat berust op het voorzorgsbeginsel en het beginsel van preventief handelen, het beginsel dat milieuaantastingen bij voorrang aan de bron dienen te worden bestreden en het beginsel dat de vervuiler betaalt,*
- het bevorderen van een beleid dat gestoeld is op een volwaardige participatie van burgers en milieuverenigingen en dat de toegang tot het gerecht voor dezen garandeert,*
- de belangstelling voor de natuur opwekken en begeleiden en het verrichten van maatschappelijk opbouwwerk betreffende de problemen van het leefmilieu,*

...”

De verzoekende partij streeft een collectief belang na dat duidelijk te onderscheiden is van het algemeen belang.

Uit de statuten van de verzoekende partij blijkt dat de doelstellingen van de verzoekende partij niet beperkt zijn tot de individuele belangen van haar leden.

Haar doelstelling omvat o.a. *“het behartigen en stimuleren van een goede ruimtelijke ordening van het leefmilieu en het beperken van alle vormen van milieuhinder, waaronder geluidshinder, verkeersoverlast, geurhinder, lichthinder en het behartigen en stimuleren van het behoud, het herstel, de ontwikkeling en het beheer van de biodiversiteit, natuur en natuurwaarden”*.

Deze doelstelling is een collectief belang dat onderscheiden is van het algemeen belang en dat niet de loutere optelsom is van de individuele belangen van haar leden.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partij voldoende aannemelijk maakt dat het door haar ingeroepen collectief belang door de bestreden beslissing bedreigd of geschaad kan worden.

De statuten van de verzoekende partij bevatten een duidelijke geografische beschrijving, namelijk binnen de perimeter van de gewestplannen Aalst - Ninove - Geraardsbergen - Zottegem en Dendermonde, meer bepaald in de volgende fusiegemeenten: Aalst, Berlare, Buggenhout, Denderleeuw, Dendermonde, Erpe-Mere, Geraardsbergen, Haaltert, Hamme, Herzele, Lebbeke, Lede, Lierde, Ninove, Sint-Lievens-Houtem, Wichelen, Zele en Zottegem.

De Raad oordeelt ook dat de verzoekende partij afdoende aannemelijk maakt dat zij een duurzame en effectieve werking heeft overeenkomstig haar statuten, hetgeen de tussenkommende partijen overigens niet ernstig betwisten.

Een al te restrictieve invulling van het belang van de verzoekende partij is ten slotte onverenigbaar met artikel 9.2 van het Verdrag van Aarhus, dat bepaalt:

" Elke Partij waarborgt, binnen het kader van haar nationale wetgeving, dat leden van het betrokken publiek

a) die een voldoende belang hebben dan wel

b) stellen dat inbreuk is gemaakt op een recht, wanneer het bestuursprocesrecht van een Partij dit als voorwaarde stelt,

toegang hebben tot een herzieningsprocedure voor een rechterlijke instantie en/of een ander bij wet ingesteld onafhankelijk en onpartijdig orgaan, om de materiële en formele rechtmatigheid te bestrijden van enig besluit, handelen of nalaten vallend onder de bepalingen van artikel 6 en, wanneer het nationale recht hierin voorziet en onverminderd het navolgende derde lid, andere relevante bepalingen van dit Verdrag.

Wat een voldoende belang en een inbreuk op een recht vormt wordt vastgesteld in overeenstemming met de eisen van nationaal recht en strokend met het doel aan het betrokken publiek binnen het toepassingsgebied van dit Verdrag ruim toegang tot de rechter te verschaffen. Hiertoef wordt het belang van elke niet-gouvernementele organisatie die voldoet aan de in artikel 2, vijfde lid, gestelde eisen voldoende geacht in de zin van het voorgaande onderdeel a).

Dergelijke organisaties worden tevens geacht rechten te hebben waarop inbreuk kan worden gemaakt in de zin van het voorgaande onderdeel b).

De bepalingen van dit tweede lid sluiten niet de mogelijkheid uit van een herzieningsprocedure voor een bestuursrechtelijke instantie en laten onverlet de eis van het uitputten van de bestuursrechtelijke beroepsgang alvorens over te gaan tot rechterlijke herzieningsprocedures, wanneer die eis bestaat naar nationaal recht";

Artikel 2.5 van het Verdrag van Aarhus bepaalt:

"Wordt onder 'het betrokken publiek' verstaan het publiek dat gevolgen ondervindt, of waarschijnlijk ondervindt van, of belanghebbende is bij, milieubesluitvorming; voor de toepassing van deze omschrijving worden niet-gouvernementele organisaties die zich inzetten voor milieubescherming en voldoen aan de eisen van nationaal recht geacht belanghebbende te zijn"

Uit deze bepalingen volgt dat niet-gouvernementele organisaties, zoals de verzoekende partij, toegang moeten kunnen hebben tot een rechter en dat moet vanzelfsprekend een effectieve en geen louter formele toegang zijn.

Krachtens het Verdrag van Aarhus moeten milieuverenigingen, onder voormelde voorwaarden, toegang kunnen hebben tot de Raad.

De verzoekende partij komt niet op voor de individuele belangen van haar leden en ook niet voor het algemeen belang, maar voor de bescherming van landschappelijke belangen, de belangen van de ruimtelijke ordening en het belang van het behoud van de biodiversiteit en natuurwaarden.

De Raad verwerpt dan ook de excepties.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In haar eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 4.1.4 van de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Afbakening regionaalstedelijk gebied Aalst".

De verzoekende partij stelt dat de aanvraag duidelijk de aanleg van grootschalige werken voor openbare nutsvoorzieningen beoogt, meer bepaald de bouw van een crematorium, als deel van de ontwikkeling van het bedrijventerrein.

Volgens artikel 4.1.4 van de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan moest een inrichtingsstudie deel zijn van het aanvraagdossier.

De verzoekende partij merkt op dat dit niet het geval is en de verwerende partij bijgevolg geen stedenbouwkundige vergunning voor het crematorium kan verlenen.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de Vlaamse regering op 10 juni 2003 het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Afbakening regionaalstedelijk gebied Aalst" definitief heeft vastgesteld.

Zij merkt op dat de Vlaamse regering bij besluit van 3 mei 2013 het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Afbakening regionaalstedelijk gebied Aalst” Siezegemkouter (wijziging)’ heeft vastgesteld dat het eerder GRUP van 2003 wijzigt en voorziet in een zone voor openbaar nut, waarin het crematorium gerealiseerd kan worden.

De stedenbouwkundige voorschriften van het regionaal bedrijventerrein zijn volgens de verwerende partij dan ook niet van toepassing.

3.

De tussenkomenende partijen stellen dat de verzoekende partij de schending inroept van een niet toepasselijke bepaling.

Verwijzend naar de procedure bij de Raad van State merken zij op dat de projectzone voor het crematorium sinds het gewestelijk RUP van 2013 geen deel meer is van het bestemmingsvoorschrift ‘gemengd bedrijventerrein’.

4.

In haar wederantwoordnota antwoordt de verzoekende partij dat de oprichting van het crematorium, samen met de herlokalisatie van een bedrijf, wel degelijk verband houdt met de ontwikkeling van het bedrijventerrein, en dat artikel 4.1.4 dus wel van toepassing is.

Zij merkt overigens op dat artikel 4.1.4 van de stedenbouwkundige voorschriften door het wijzigings-RUP van 2013 niet gewijzigd is.

5.

De verwerende partij en de tussenkomenende partijen voegen ten slotte nog toe dat de Raad van State in het arrest van 21 september 2015 met nummer 232.255 uitdrukkelijk oordeelt dat het wijzigings-RUP van 2013 niet voorziet in het bestemmingsgebied ‘bedrijventerrein’.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij stelt in haar eerste middel dat de bestreden beslissing in strijd is met artikel 4.1.4 van de stedenbouwkundige voorschriften van het toepasselijk gewestelijk RUP.

2.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partij haar eerste middel steunt op een onjuist uitgangspunt.

Zoals blijkt uit het feitenrelaas heeft de Vlaamse regering met een besluit van 3 mei 2013 deelplan 4 van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Aalst gewijzigd.

Dit nieuw gewestelijk RUP herbestemt de site waar het crematorium zal worden ingeplant van ‘regionaal bedrijventerrein’ naar een ‘zone voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen’, waarin 3 hectare mag ingenomen worden voor de werking van het crematorium (gebouwen, parking, asweide, verstrooiingsruimte) en de rest als park moet worden aangelegd.

Artikel 9 van dit RUP bevat de stedenbouwkundige voorschriften die van toepassing zijn op dit gebied.

De stedenbouwkundige voorschriften van dit wijzigings-RUP bevatten evenwel geen bestemmingsvoorschrift “gemengd regionaal bedrijventerrein”.

De verzoekende partij kan bijgevolg niet de schending aanvoeren van artikel 4.1.4, dat gebaseerd is op de stedenbouwkundige voorschriften “gemengd regionaal bedrijventerrein Siezegemkouter” van het gewestelijk RUP van 2003, dat sinds het wijzigings-RUP van 2013 niet langer van toepassing is op de projectsite.

Aan de verwerende partij kan niet worden verweten een bepaling te schenden die niet van toepassing is.

De Raad verwerpt dan ook het eerste middel.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In haar tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van “*de stedenbouwkundige voorschriften van het bedrijventerrein*” en van het koninklijk besluit van 20 augustus 1934 aangaande bouwvrije stroken langs rijkswegen.

In een eerste onderdeel van haar middel stelt de verzoekende partij dat de interne weg voor de ontsluiting van het crematorium grotendeels gelegen is in de zone bestemd als bouwvrije strook.

De aanleg van die interne weg valt volgens de verzoekende partij niet onder de in artikel 4 van het ruimtelijk uitvoeringsplan opgenomen uitzonderingen op het verbod om in dat gebied constructies op te richten of stedenbouwkundige handelingen te verrichten.

De interne ontsluitingsweg van het crematorium kan volgens haar niet gelijkgesteld worden aan “een ventweg ter ontsluiting van het bedrijventerrein”.

De verzoekende partij stelt dat het gelijkstellen van de hoofdbedieningsweg van het crematorium met een ventweg ter ontsluiting van het bedrijventerrein geen degelijke motivering is.

Voor de schending van de direct werkende norm van het koninklijk besluit van 20 augustus 1934 verwijst de verzoekende partij in een tweede onderdeel van haar middel integraal naar het advies van het Agentschap van Wegen en Verkeer van 15 december 2014.

2.

De verwerende partij antwoordt dat het gewestelijk RUP van 2013 een eigen bestemming voorziet en het voorwerp van de bestreden beslissing niet valt onder de bestemmingsvoorschriften ‘gemengd bedrijventerrein’ van het ruimtelijk uitvoeringsplan van 2003, en meer bepaald artikel 4.1.6.

Daarnaast verwijst zij naar het advies van het agentschap Wegen en Verkeer en merkt zij op dat zij in de bestreden beslissing uitdrukkelijk stelt rekening te houden met de voorwaarden, zoals voorgesteld door het agentschap Wegen en Verkeer.

3.

De tussenkomende partijen antwoorden dat de ventweg wel degelijk vergunbaar is in de bouwvrije strook.

Zij merken op dat het nieuw artikel 4 identiek is aan het vorig artikel 4.1.6.

Het staat volgens de tussenkomenende partijen vast dat de ontsluiting van het bedrijventerrein betrekking heeft op de volledige herbestemde Siesegemkouter, met inbegrip van het gedeelte waarvan de bestemming gedetailleerd werd naar de crematoriumzone van artikel 9.

Anders oordelen zou de uitzonderingsgrond van artikel 9 zonder voorwerp maken.

Zij lichten ten slotte toe dat de ontsluitingsweg van een crematorium wel degelijk een ventweg is en verwijzen daarvoor naar de spraakgebruikelijke betekenis van het woord *“een weg die parallel loopt aan een weg met beperkte toegangsmogelijkheden en waarop de belendende percelen zijn aangesloten”*.

4.

De verzoekende partij herhaalt dat de ontsluiting van het crematorium niet hetzelfde is als de ontsluiting van het bedrijventerrein en merkt op dat de ontsluiting van het crematorium niet in de bouwvrije zone nodig is, maar eveneens gewoon langs de Siesegemlaan kan gebeuren.

Verder legt zij in haar wederantwoordnota uit dat de in de bestreden beslissing opgelegde voorwaarden niet tegemoetkomen aan de vastgestelde schending van de direct werkende normen zone *non aedificandi* in de zin van artikel 4.3.3 VCRO.

5.

De tussenkomenende partijen stellen nog dat artikel 4 van het in 2013 gewijzigd ruimtelijk uitvoeringsplan “de loutere kopie is van artikel 4.1.6 van het ruimtelijk uitvoeringsplan van 2003, maar dat de opstellers van dit latere ruimtelijk uitvoeringsplan niet hebben nagedacht over het feit dat door de herbestemming het crematorium niet langer gelegen is in de bestemmingszone “gemengd bedrijventerrein””.

De tussenkomenende partijen begrijpen niet dat er wel ontsluitingswegen voor het bedrijventerrein mogelijk zijn in de overdruk van artikel 4, zelfs op de grondbestemming van het crematorium, maar dat dit voor het crematorium zelf niet mogelijk zou zijn.

6.

De verwerende partij voegt niets meer toe.

Beoordeling door de Raad

1.

In het eerste onderdeel van haar tweede middel stelt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing in strijd is met de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestelijk RUP omdat het de ontsluiting van het crematorium toelaat in een bouwvrije zone.

De ontsluiting van het crematorium is volgens de verzoekende partij geen “ventweg ter ontsluiting van het bedrijventerrein” en de bestreden beslissing is niet afdoende gemotiveerd.

2.

Het zorgvuldigheidsbeginsel betekent dat een vergunningverlenend bestuursorgaan, zoals de verwerende partij, haar beslissing zorgvuldig moet voorbereiden en derhalve moet steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten, die met de vereiste zorgvuldigheid vastgesteld worden.

De zorgvuldigheid verplicht de verwerende partij onder meer zorgvuldig te zijn bij de voorbereiding van de bestreden beslissing en er voor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier degelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen.

Om te voldoen aan de formele motiveringsplicht moet een vergunningverlenende overheid de met de ruimtelijke ordening verband houdende redenen vermelden waarop zij haar beslissing steunt, zodat een belanghebbende met kennis van zaken de beslissing kan aanvechten.

De in de bestreden beslissing te vermelden motieven moeten bovendien afdoende zijn.

Er kan alleen rekening gehouden worden met de in de bestreden beslissing vermelde motieven.

3.

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij opnieuw verwijst naar de stedenbouwkundige voorschriften van het 'gemengd bedrijventerrein', die niet van toepassing zijn op de aanvraag.

Zij benadrukt dat de site van het crematorium herbestemd is en nu geregeld wordt door artikel 9 van de toepasselijke stedenbouwkundige voorschriften.

De verwerende partij lijkt hiermee echter de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestelijk RUP van 2013 verkeerd te lezen.

Uit de toelichting bij artikel 4 van het wijzigings-RUP van 2013, dat stelt "*Artikel 4 vervangt artikel 4.1.6.*" blijkt uitdrukkelijk dat dit artikel integraal het eerder artikel 4.1.6 van de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestelijk RUP vervangt.

De rechtsgrond van de bouwvrije strook is dus wel degelijk te vinden in artikel 4 van de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestelijk RUP "Afbakening regionaalstedelijk gebied Aalst" Siezegemkouter (wijziging) van 3 mei 2013, zodat de verzoekende partij zich op een schending van deze bepaling kan beroepen.

Overigens, en louter ten overvloede, merkt de Raad op dat het bestemmingsvoorschrift "Bouwvrije strook langs de Siesegemlaan (R41)" een overdruk is van de toepasselijke basisbestemming.

De verwerende partij kan bijgevolg niet ernstig stellen dat de projectsite geregeld wordt door artikel 9 van de stedenbouwkundige voorschriften, omdat omwille van de gedeeltelijke overdruk van dit bestemmingsgebied ook de voorschriften van artikel 4 "bouwvrije strook langs de Siesegemlaan" voor het overgedrukte gedeelte onverkort van toepassing zijn.

3.

Artikel 4 "bouwvrije strook langs de Siesegemlaan" bepaalt:

"In het gebied aangeduid met deze overdruk geldt een verbod om constructies op te richten of stedenbouwkundige handelingen te verrichten.

Het verbod om constructies op te richten is niet van toepassing voor:

- het functioneren van de R41 als primaire weg II;*

- de aanleg van onder- en bovengrondse nutsleidingen;
- het afbreken van bestaande constructies;
- de aanleg van ventwegen ter ontsluiting van het bedrijventerrein;
- werken en handelingen bestemd voor de inrichting als bedrijventerrein (de hoofdontsluiting van het bedrijventerrein, parkeerplaatsen, groenaanplantingen, bufferbekkens, enz.);
- het plaatsen van kunstwerken.”

Uit deze bepaling volgt dat het in beginsel verboden is constructies op te richten in de zone, aangeduid als “bouwvrije strook langs Siesegemlaan (R41)”.

Een uitzondering op dit verbod wordt onder meer toegestaan voor de aanleg van ventwegen ter ontsluiting van het bedrijventerrein.

Uit het dossier, en meer bepaald plan “BA 012 – inplanting nieuw”, blijkt dat er langs de zijkant en achterzijde van het crematorium een verharde weg is voorzien, deels in de bouwvrije strook van artikel 4.

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing als volgt dat de aanvraag verenigbaar is met de geldende stedenbouwkundige voorschriften:

“Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de geldende voorschriften want de smalle stroken die in de zone art. 2 liggen zijn elementen voor de ruimtelijke inpassing van de later aan te leggen weg. In de zone art. 4 wordt vooral een groenbuffer voorzien die bestemd is voor de inrichting als bedrijventerrein groenaanplantingen, ...). Ook parkeerplaatsen en ventwegen ter ontsluiting zijn toegelaten. In zone art. 9 wordt het crematorium (met parking) en parkaanleg gerealiseerd.”

De verzoekende partij betwist dit en voert aan dat de interne weg voor de ontsluiting van het crematorium niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 4, want geen “ventweg ter ontsluiting van het bedrijventerrein” maar de hoofdbedieningsweg van het crematorium.

De verzoekende partij beperkt zich echter tot deze stelling en toont niet aan waarom dat zo is.

Bovendien oordeelt de Raad dat artikel 4 een overname is van het eerder artikel 4.1.6 in de voorschriften van artikel 4.1 “Gemengd regionaal bedrijventerrein Siesegemkouter” van het gewestelijk RUP van 2013.

Het wijzigings-RUP van 2013 heeft deze bepaling echter uit artikel 4.1 geheven en in artikel 4 als een afzonderlijke overdruk ingevoerd.

De verzoekende partij toont niet voldoende concreet aan dat met “de aanleg van ventwegen ter ontsluiting van het bedrijventerrein” niet de ontsluiting van het crematorium kan worden begrepen.

De verzoekende partij toont door het louter poneren van enkele stellingen niet aan dat de verwerende partij dit stedenbouwkundig voorschrift foutief toepast of de toepassing ervan niet afdoende motiveert.

4.

In een tweede onderdeel van haar tweede middel voert de verwerende partij, met verwijzing naar het advies van het agentschap van Wegen en Verkeer van 15 december 2014, de schending aan van het koninklijk besluit van 20 augustus 1934 als direct werkende norm, waarmee zij een schending van artikel 4.3.3 VCRO lijkt aan te voeren.

Uit de bepaling van artikel 4.3.3, eerste lid VCRO volgt “dat een vergunning principieel wordt geweigerd als uit de ingewonnen adviezen of uit het aanvraagdossier blijkt dat het aangevraagde strijdig is met direct werkende normen binnen andere sectoren dan de ruimtelijke ordening”

en dat

“[e]en principiële weigering [...] in gemotiveerde gevallen echter [kan] worden vermeden indien in de vergunning voorwaarden kunnen worden opgenomen die strekken tot een adequate afstemming van het aangevraagde op de sectorale vereisten” (Memorie van toelichting, *Parl.St.* VI.Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, 129).

Los van de vraag of de verzoekende partij met haar wettigheidskritiek op de bestreden beslissing kan volstaan met een loutere verwijzing naar het advies van agentschap van Wegen en Verkeer van 15 december 2014, volstaat voor de Raad dat dit advies voorwaardelijk gunstig is.

Meer bepaald oordeelt het agentschap dat de aanvraag vergunbaar is wanneer het grondprofiel in de achteruitbouwzone niet meer bedraagt dan 4%.

De verwerende partij legt in de bestreden beslissing uitdrukkelijk op dat de voorwaarden, zoals vermeld in het advies, na te leven zijn.

Verder stelt de verwerende partij in de bestreden beslissing dat “*Gezien de opmerkingen van de Afdeling Wegen en Verkeer (hellingen nabij gewestweg) ... de exacte 'uitwerking' van de buffertaluds op de randen van de site voorlopig uit de vergunning [worden] gesloten*”, hetgeen zij bevestigt door een voorwaarde op te leggen.

De verzoekende partij betwist niet dat de opgelegde voorwaarden strekken tot een adequate afstemming van de aanvraag op de sectorale vereisten.

5.

In haar wederantwoordnota voert de verzoekende partij nog aan dat de in de bestreden beslissing opgelegde voorwaarden niet tegemoetkomen aan het advies van het agentschap Wegen en Verkeer.

De Raad kan echter geen rekening houden met latere bijstellingen, aanpassingen of uitbreidingen van het middel in een wederantwoordnota, wanneer deze uitbreiding en interpretatie van het middel al ingeroepen had kunnen worden bij de indiening van het beroepsverzoekschrift.

Voor zover de verzoekende partij met haar wederantwoordnota het tweede onderdeel van haar tweede middel uitbreidt, is dat niet ontvankelijk.

De Raad verwierpt dan ook het tweede middel.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

1.

In haar derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 2 van de Richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, van artikel 4.3.1 “en volgende” van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna DABM genoemd), van artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage, van artikel 4.3.1, §1, eerste lid, b) VCRO en van het zorgvuldigheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en “*de verplichting om beslissingen deugdelijk te motiveren*”.

De verzoekende partij stelt dat de project-m.e.r screeningsnota steunt op foute gegevens.

Omdat er geen milieueffectenrapport uitgevoerd is, is onvoldoende aandacht besteed aan het milieubelang en de veiligheid, zodat de verwerende partij met de bestreden beslissing ook artikel 4.3.1 VCRO schendt door de bouw van een crematorium te vergunnen op een plaats die niet verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening.

Volgens de verzoekende partij valt het project met parkeerterrein onder toepassing van bijlage III van het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004, meer bepaald rubriek 10, b “stadsontwikkelingsproject”.

Zij stelt dat de met de bestreden beslissing verleende vergunning in strijd is met de gegevens, waarvan in de screeningsnota bij het ruimtelijk uitvoeringsplan nog vermeld is dat er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn.

De verzoekende partij benadrukt dat dit ruimtelijk uitvoeringsplan een absoluut maximum hanteert van 150 voertuigen naar het crematorium, terwijl de aanvraag een parking voorziet voor 199 voertuigen.

Op basis van een eigen berekening besluit de verzoekende partij dat er per dag 500 à 1000 voertuigen naar de site zullen rijden, en dus geen 150, zodat de screeningsnota steunt op onjuiste gegevens.

De vaststellingen van de dienst-MER ten tijde van het ruimtelijk uitvoeringsplan zijn volgens de verzoekende partij niet meer dienstig.

Zij merkt op dat de milieueffecten van het ruimtelijk uitvoeringsplan in 2011 grof zijn onderschat, hetgeen de wettigheid van het gewestelijk RUP aantast.

De nu voorziene parkeerplaatsen zijn, volgens de verzoekende partij, niet in verhouding tot het aantal mogelijke bezoekers, dat volgens de verzoekende partij tot 750 op het zelfde ogenblik kan oplopen, zodat er 300 parkeerplaatsen voorzien moeten worden, hetgeen, met vijf plechtigheden per dag, verdubbeld mag worden tot 600.

Verder bekritiseert de verzoekende partij dat de aanvraag een aulacapaciteit van 520 bezoekers voorziet, maar tegelijkertijd dat er tijdens de week het gemiddeld 50 tot 87 deelnemers zijn per ceremonie.

Ten slotte verduidelijkt de verzoekende partij nog dat de eerste tussenkomende partij goochelt met de capaciteitsgegevens van de crematoria te Lochristi en Sint-Niklaas.

Zo bepaalt de milieuvergunning van het crematorium te Sint-Niklaas dat er capaciteit is voor 3.500 crematies, in plaats van de voorgestelde 2.500, en blijkt uit de website van het crematorium te Lochristi dat er 6.316 crematies werden uitgevoerd, en geen 5.000.

De verzoekende partij stelt ten slotte dat een goed geleid bedrijf vooreerst onderzoekt of het zijn bestaande installaties kan optimaliseren en geen overbodige installaties bouwt.

De verzoekende partij bekritiseert dat het met de bestreden beslissing vergund crematorium alleen wordt ingeplant volgens de loutere politiek geïnspireerde inzichten van de eerste tussenkomende partij en niet op basis van een milieueffectenonderzoek, waarbij de crematoriumcapaciteit op de meest geschikte plaats tot uiting komt.

Volgens de verzoekende partij wordt de goede ruimtelijke ordening hiermee geschonden: een project-MER zou al deze aspecten wel hebben behandeld.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partij zich in haar derde middel beperkt tot enkele niet onderbouwde beweringen en opportunistische kritiek.

Verder verwijst de verwerende partij naar de m.e.r.-screeningsnota, zoals gevoegd bij de aanvraag, en stelt ze dat het niet duidelijk is hoe de verzoekende partij 500 tot 1000 voertuigen per dag berekent.

3.

De tussenkomende partijen antwoorden dat de verzoekende partij zich niet kan beroepen op de richtlijn 2011/92/EU omdat die in de nationale rechtsorde is omgezet door titel IV DABM.

Bovendien vloeit de verplichting tot het uitvoeren van een milieueffectbeoordeling volgens de tussenkomende partijen niet voort uit artikel 2, maar uit artikel 4 van die richtlijn, zodat de verzoekende partij naar een verkeerde bepaling verwijst en alleen al daarom het middel moet worden verworpen.

Verder stellen de tussenkomende partijen dat een plan-MER en een mobiliteitsstudie niet vereist zijn, hetgeen de dienst MER bevestigt.

Zij benadrukken verder dat er bij de aanvraag een mobiliteitsstudie gevoegd is en dat er alleen zeer uitzonderlijk grote plechtigheden worden georganiseerd.

De tussenkomende partijen trachten de door de verzoekende partij aangevoerde cijfergegevens te weerleggen en stellen dat niet elke bezoeker met de wagen komt, zodat er voor de parking niet uitgegaan moet worden van *het worst case scenario*, maar van het gemiddeld gebruik; anders is er een veel te grote parking en dus minder groen.

De verwijzing naar het advies van de GECORO en de plan-MER doen volgens de tussenkomende partijen niet ter zake.

De tussenkomende partijen stellen dat een milieueffectonderzoek niet nodig is omdat crematoria niet beantwoorden aan de projecten, vermeld in de bijlagen bij het project-MER besluit.

In de bestreden beslissing heeft de verwerende partij, volgens de tussenkomende partijen, op basis van de m.e.r.-screeningsnota beslist dat er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn.

Zij benadrukken eveneens dat de verwerende partij niet verplicht is tot een alternatievenonderzoek.

De verwerende partij moet niet onderzoeken of er nood is aan een crematorium, en bovendien is dat al gebeurd op planniveau.

Ten slotte merken de tussenkomende partijen op dat de cijfergegevens van de verzoekende partij bovendien aantonen dat er wel nood is aan een bijkomend crematorium.

4.

De verzoekende partij verduidelijkt dat zij zich niet beperkt tot het uiten van loutere opportuniteitskritiek, maar wel degelijk het gebrekkig milieueffectonderzoek bekritiseert.

5.

De verwerende partij en de tussenkomende partijen voegen niets meer toe.

Beoordeling door de Raad

1.

De tussenkomende partijen betwisten de ontvankelijkheid van het derde middel omdat de verzoekende partij haar wettigheidskritiek steunt op de schending van een verkeerde bepaling van een richtlijn, die bovendien al in de interne rechtsorde is omgezet.

De verzoekende partij voert, naast de schending van richtlijn 2011/92/EU, ook de schending aan van het DABM en van artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten, onderworpen aan milieueffectrapportage.

Dit verzoekende partij voert de schending van artikel 4.3.1 DABM “*en volgende*” wel nogal algemeen aan, zonder te verduidelijken welke concrete bepalingen van het DABM zij, naast artikel 4.3.1 DABM, eveneens geschonden acht.

Het derde middel kan echter niet anders begrepen worden dan dat de verzoekende partij meent dat er wel degelijk een volledig project-MER moet opgesteld worden en dat de ingediende project-m.e.r.-screeningsnota niet volstaat en onvolledig is.

Het derde middel is dan ook ontvankelijk.

2.

De aanvraag bevat een project-m.e.r.-screeningsnota.

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat het project voorkomt op de lijst van bijlage III van het project-m.e.r.-besluit, meer bepaald onder de rubriek 10 b) stadsontwikkelingsprojecten.

De verzoekende partij toont niet aan dat de beoordeling van de verwerende partij dat het project onder bijlage III van het project-m.e.r.-besluit valt, onjuist is.

Bovendien bevestigt zij in haar beroepsverzoekschrift zelf uitdrukkelijk dat het project onder bijlage III van het project-m.e.r-besluit valt, meer bepaald onder de rubriek 10 b) stadsontwikkelingsprojecten.

De verzoekende partij bekritiseert wel de volledigheid en de juistheid van de bij de aanvraag gevoegde screeningsnota en stelt dat de bestreden beslissing niet in overeenstemming is met de gegevens op basis waarvan de dienst MER tijdens het planningsproces van het gewestelijk RUP nog besliste dat er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn.

Volgens de verzoekende partij onderschatten de verwerende partij en de tussenkomende partijen het aantal parkeerplaatsen.

Op basis van een uitvoerige eigen berekening besluit de verzoekende partij dat het met de bestreden beslissing vergund crematorium een aanzienlijk grotere parking vereist.

Louter met een eigen berekening stellen dat voor het met de bestreden beslissing vergund project een grotere parkeerplaats nodig is, toont niet de onjuistheid aan van de classificatie onder bijlage III en evenmin de onjuistheid van het besluit in de bestreden beslissing dat de opmaak van een project-MER niet nodig is omdat er als gevolg van het project geen aanzienlijke milieugevolgen te verwachten zijn.

Het is bovendien niet aan de Raad om de berekening over te doen.

Ook het louter stellen dat het aantal crematies hoger zal liggen dan vermeld in de bijhorende milieuvergunning maakt niet aannemelijk dat de screeningsnota onjuist is en de milieugevolgen van het project aanzienlijk kunnen zijn, zodat een project-MER moet worden opgesteld.

De verzoekende partij beperkt zich tot het opwerpen van enkele niet onderbouwde hypothesen en betwist de bespreking van de milieueffecten in de bestreden beslissing zelf niet.

Louter ten overvloede oordeelt de Raad dat de verzoekende partij met haar derde middel vooral kritiek lijkt te uiten op het gewestelijk RUP en dat de dienst MER in het voorafgaand planningsproces besliste dat er geen aanzienlijke milieueffecten verwacht worden, zonder daarbij echter uitdrukkelijk de onwettigheid van dit RUP in te roepen.

Voor zover de verzoekende partij nog opwerpt dat de projectsite niet de meest geschikte is voor het met de bestreden beslissing vergund crematorium, beperkt zij zich tot opportuïteïtskritiek waar de Raad geen rekening kan, noch mag mee houden.

3.

De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat een project-MER vereist is en het derde middel is dan ook ongegrond.

D. Vierde middel

Standpunt van de partijen

1.

In haar vierde middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 4.3.5, §1 en 4.2.25 VCRO.

De verzoekende partij stelt in een eerste onderdeel dat de aanvraag niet gelegen is aan een voldoende uitgeruste weg, die, op het ogenblik van de aanvraag, bestaat, en dat de gemeenteraad niet beslist heeft over de zaak van de wegen, terwijl de bestreden beslissing leidt tot een gedeeltelijke opheffing van de Merestraat/Blauwenbergstraat.

De verzoekende partij verduidelijkt dat de weg, waarlangs het crematorium wordt ontsloten, deel is van een eerdere stedenbouwkundige vergunning van 1 april 2014, maar dat die werken nog niet zijn uitgevoerd, zodat er geen bestaande voldoende uitgeruste weg is.

De verzoekende partij voert in een tweede onderdeel vervolgens aan dat voormelde vergunning van 1 april 2014 aangetast is door het ontbreken van een substantiële vormvereiste en bijgevolg, met toepassing van artikel 159 van de Grondwet, buiten toepassing moet worden gelaten.

Volgens de verzoekende partij is voormelde vergunning verleend zonder te zijn voorgelegd aan de gemeenteraad van Aalst.

De verzoekende partij erkent dat artikel 4.2.25 VCRO pas is ingevoerd met het decreet van 4 april 2014, maar verduidelijkt dat uit de memorie van toelichting blijkt dat die verplichting ook reeds voordien bestond.

Bovendien schendt de stedenbouwkundige vergunning van 1 april 2014 volgens de verzoekende partij eveneens artikel 4.1.4 van de stedenbouwkundige voorschriften van het GRUP van 2003, omdat er geen inrichtingsstudie aan vooraf gegaan is.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de projectsite wel degelijk gelegen is aan een voldoende uitgeruste weg.

Zolang de vergunning van 2014 niet gerealiseerd is, behoudt de zone van de Merestraat een verbindingsfunctie.

De verwerende partij verwijst naar de motieven in de bestreden beslissing en stelt dat de opheffing van de wegenis nog niet aan de orde is.

De Merestraat moet nog een verbindings- en toegankelijkheidsfunctie vervullen zolang de aansluiting op de Siesegemlaan nog niet is verwezenlijkt.

De verwerende partij stelt dat, precies omdat er nog geen beslissing is over de zaak van de wegen, de opheffing van de weg uit de vergunning gesloten is: omdat de opheffing geen deel is van de bestreden beslissing kan artikel 4.2.25 niet geschonden zijn.

3.

De tussenkomende partijen sluiten zich aan bij het betoog van de verwerende partij en benadrukken dat het crematorium wel gelegen is aan een voldoende uitgeruste weg, meer bepaald de Merestraat.

De opheffing van een gedeelte van de Merestraat en de ontsluiting van het crematorium via het bedrijventerrein volgt volgens hen pas in een latere fase en is geen deel van de bestreden beslissing.

Er moet een onderscheid gemaakt worden tussen de huidige en de toekomstige ontsluiting.

De eventuele onwettigheid van de vergunning van 2014 doet volgens de tussenkomende partijen dan ook niet terzake: de bouw van het crematorium kan volledig gebeuren zonder uitvoering van de vergunning van 2014.

Dat de Merestraat geen deel is van de bestreden beslissing, wordt bovendien omstandig gemotiveerd, zodat er geen schending is van artikel 4.2.25 VCRO.

4.

De verzoekende partij licht nog toe dat in het beschikkend deel van de bestreden beslissing alleen “de omgevingsaanleg” ter hoogte van de Merestraat uitgesloten is van vergunning.

Zij meent dat het niet duidelijk is wat onder “de omgevingsaanleg” wordt begrepen en dat de afschaffing van de Merestraat niet uitdrukkelijk uit de vergunning gesloten is.

5.

De tussenkomende partijen werpen voor het eerst in hun laatste schriftelijke uiteenzetting een exceptie op wegens gebrek aan belang bij het middel omdat de nieuwe ontsluiting al gerealiseerd zal zijn wanneer de Raad uitspraak zal doen.

Beoordeling door de Raad

1.

De tussenkomende partijen betwisten in hun laatste schriftelijke uiteenzetting het belang van de verzoekende partij bij het vierde middel omdat de met de beslissing van 1 april 2014 vergunde wegenwerken al gerealiseerd zullen zijn wanneer de Raad zich zal uitspreken over het vernietigingsberoep.

Het gaat niet op om pas in de laatste schriftelijke uiteenzetting een exceptie met betrekking tot het belang van de verzoekende partij bij het middel op te werpen, en dan nog omdat de wegenwerken, die de verzoekende partij deels bekritiseert, al uitgevoerd zullen zijn.

Niet alleen onderbouwen de tussenkomende partijen hun bewering met geen enkel gegeven, maar de exceptie is bovendien niet van openbare orde is, zodat de tussenkomende partijen ze niet voor het eerst in hun laatste schriftelijke uiteenzetting kunnen opwerpen.

2.

In een eerste onderdeel van haar vierde middel voert de verzoekende partij aan dat het met de bestreden beslissing vergund crematorium niet wordt ontsloten via een voldoende uitgeruste weg omdat de wegenwerken daarvoor nog niet zijn uitgevoerd.

Artikel 4.3.5, §§ 1 en 2 VCRO bepaalt:

“§ 1. Een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een gebouw met als hoofdfunctie “wonen”, “verblijfsrecreatie”, “dagrecreatie”, “handel”, “horeca”, “kantoorfunctie”, “diensten”, “industrie”, “ambacht”, “gemeenschapsvoorzieningen” of “openbare nutsvoorzieningen”, kan slechts worden verleend op een stuk grond, gelegen aan een voldoende uitgeruste weg, die op het ogenblik van de aanvraag reeds bestaat.

§2. Een voldoende uitgeruste weg is ten minste met duurzame materialen verhard en voorzien van een elektriciteitsnet. De Vlaamse Regering kan bepalen in welke gevallen, en onder welke voorwaarden, gelet op de plaatselijke toestand, van deze minimale uitrusting kan worden afgeweken. Een voldoende uitgeruste weg voldoet voorts aan de uitrustingsvoorwaarden die

worden gesteld in stedenbouwkundige voorschriften of vereist worden door de plaatselijke toestand, daaronder begrepen de voorzieningen die in de gemeente voorhanden zijn en het ruimtelijk beleid van de gemeente.”

Uit deze bepaling volgt onder meer dat de verwerende partij alleen een stedenbouwkundige vergunning kan verlenen voor de bouw van het crematorium wanneer het perceel, waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, gelegen is aan een reeds bestaande voldoende uitgeruste weg, ten minste met duurzame materialen verhard en voorzien van een elektriciteitsnet (waarvan kan worden afgeweken in de gevallen bepaald door de Vlaamse regering), die voldoet aan de in stedenbouwkundige voorschriften bepaalde of door de plaatselijke toestand vereiste uitrustingsvoorwaarden.

3.

De Raad oordeelt dat het eerste onderdeel van het vierde middel van de verzoekende partij steunt op een verkeerd uitgangspunt.

Meer bepaald gaat de verzoekende partij er van uit dat de projectsite van het crematorium in de toekomst zal ontsluiten via de Siesegemlaan om vervolgens te stellen dat dit een toekomstige ontsluiting is, waarvoor de wegenwerken nog niet zijn uitgevoerd, zodat er geen voldoende uitgeruste weg is op het ogenblik van de aanvraag.

Uit de “beschrijving van de omgeving en de aanvraag” van de bestreden beslissing blijkt echter dat het perceel gelegen is aan, en tijdelijk ontsluit via, de Merestraat, die zal worden verwijderd wanneer de aanleg van de Blauwenbergstraat is gerealiseerd.

In de bestreden beslissing stelt de verwerende partij onder de “beoordeling van de goede ruimtelijke ordening” verder uitdrukkelijk dat de afschaffing van de Merestraat nog niet aan de orde is omdat zij een verbindings- en toegankelijkheidsfunctie vervult tot de aansluiting op de Siesegemlaan is gerealiseerd.

Uit de plannen in het dossier blijkt eveneens dat het aangevraagde gelegen is aan de Merestraat.

De loutere vaststelling dat de toekomstige ontsluiting, door de gefaseerde ontwikkeling van het bedrijventerrein, zal wijzigen ten opzichte van de bestaande toestand doet daar geen afbreuk aan.

Krachtens artikel 4.3.5, §§ 1 en 2 VCRO kan de verwerende partij alleen rekening houden met de op het ogenblik van de aanvraag bestaande toestand.

De verzoekende partij betwist niet dat de Merestraat een voldoende uitgeruste weg is, zodat de Raad het eerste onderdeel van het vierde middel alleen al daarom verwierpt.

4.

Ondergeschikt vraagt de verzoekende partij, met toepassing van artikel 159 van de Grondwet, geen rekening te houden met de stedenbouwkundige vergunning van 1 april 2014 voor de wegenwerken.

Volgens de verzoekende partij is die vergunning onwettig omdat zij niet, zoals bepaald in artikel 4.2.25 VCRO, vooraf voorgelegd is aan de gemeenteraad van Aalst, en omdat er in strijd met artikel 4.1.4 van de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestelijk RUP van 2003 geen inrichtingsstudie bij de aanvraag gevoegd is.

Een individuele beslissing, die niet binnen de voorgeschreven termijn wordt aangevochten, is definitief rechtsgeldig: de wettigheid ervan kan niet meer ter discussie worden gesteld, behalve wanneer de betrokken handeling door bedrog is uitgelokt of wanneer ze dermate grof onrechtmatig is dat ze voor onbestaande moet worden gehouden.

De verzoekende partij kan de wettigheid van een stedenbouwkundige vergunning, die niet werd aangevochten met een vernietigingsberoep, niet meer betwisten, ook niet met een op artikel 159 van de Grondwet gesteunde exceptie van onwettigheid.

5.

In het tweede onderdeel van haar vierde middel bekritiseert de verzoekende partij dat de bestreden beslissing de opheffing van een deel van de Merestraat / Blauwenbergstraat vergunt, zonder dat de gemeenteraad, overeenkomstig artikel 4.2.25 VCRO, beslist heeft over de zaak van de wegen.

De verzoekende partij vertrekt andermaal van een verkeerde veronderstelling.

De verwerende partij erkent in de bestreden beslissing uitdrukkelijk dat een beslissing over de zaak van de wegen ontbreekt, zodat *“de werken voorzien in de “zone planaanpassing” van het plan ‘BA stap11’ van het bijgevoegde faseringsoverzicht, voorlopig uitgesloten worden”*.

In de bestreden beslissing legt de verwerende partij de volgende voorwaarde op:

“de omgevingsaanleg ter hoogte van de bestaande Merestraat, aangeduid als ‘zoneplanaanpassing’ op het bijgevoegde plan ‘eindsituatie handhaving buurtweg - BA stap11’ van de fasering van de werken en de reliëfwijzigingen op de rand van de site worden uit de aanvraag gesloten en dienen later apart aangevraagd. De voetweg vermeld in het advies van het College van Burgemeester en Schepenen moet zijn huidige gebruik en functie behouden tot hij wordt afgeschaft.”

De verwerende partij sluit de opheffing van de Merestraat uitdrukkelijk uit de vergunning omdat er geen beslissing van de gemeenteraad is over de zaak van de wegen.

Het tweede onderdeel van het vierde middel mist bijgevolg een feitelijke grondslag.

De Raad verwerpt dan ook het vierde middel.

E. Vijfde middel

Standpunt van de partijen

1.

In haar vijfde middel voert de verzoekende partij de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en de motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij stelt dat alhoewel de Afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling adviseert dat het realiseren van een degelijk flankerend beleid noodzakelijk is, de verwerende partij toch een vergunning verleent zonder concreet een flankerend beleid als voorwaarde op te leggen.

Ten slotte stelt de verzoekende partij nog dat het advies vaag blijft en een degelijk professioneel advies in dergelijke omstandigheden negatief zou moeten zijn.

2.

De verwerende partij antwoordt dat zij de naleving van de verschillende adviezen uitdrukkelijk als voorwaarde in de bestreden beslissing oplegt en zij de invulling van een flankerend beleid niet gedetailleerd moet uitwerken: de verwijzing naar het advies van de Afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling volstaat.

3.

De tussenkomende partijen betwisten het belang van de verzoekende partij bij het middel, omdat de verzoekende partij zelf geen landbouwer of landgebruiker is in de projectzone waar het flankerend beleid voorzien moet worden: bovendien valt de bescherming van de landbouw niet onder de statutaire belangen van de verzoekende partij.

Verder stellen de tussenkomende partijen dat de verzoekende partij vooral kritiek uit op het advies van de Afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling, en niet op de bestreden beslissing zelf.

De tussenkomende partijen benadrukken dat het beschikkend gedeelte van de bestreden beslissing bepaalt dat er rekening gehouden moet worden met de er bijgevoegde adviezen, zodat de voorwaarde wel degelijk in de bestreden beslissing zelf is opgenomen.

Verder onderstrepen zij dat er geen strijdigheid is met direct werkende normen in een ander beleidsveld, zoals bedoeld in artikel 4.3.3 VCRO, noch dat het crematorium onwenselijk is in het licht van doelstellingen of zorgplichten, zoals bedoeld in artikel 4.3.4 VCRO.

Ten slotte stellen zij dat het crematorium volgens het ruimtelijk uitvoeringsplan van 2013 gelegen is in een daartoe aangewezen zone, en dus niet in agrarisch gebied.

4.

De verzoekende partij antwoordt in haar wederantwoordnota dat zij wel degelijk belang heeft bij het middel omdat het advies essentieel is in de procedure, precies om bij te dragen tot een goede ruimtelijke ordening.

Bovendien ijvert de verzoekende partij voor het behoud van de Siesegemkouter als open ruimte, en dus het behoud van het agrarisch gebruik.

5.

De verwerende partij en de tussenkomende partijen voegen niets meer toe.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij een vergunning verleent zonder een duidelijk flankerend beleid als voorwaarde op te leggen en daardoor het zorgvuldigheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en de motiveringsplicht schendt.

2.

De tussenkomende partijen betwisten het belang van de verzoekende partij bij het middel en voeren aan dat zij geen landbouwer of landgebruiker is in de projectzone waar het flankerend beleid voorzien moet worden en dat de bescherming van de landbouw geen statutaire doelstelling is van de verzoekende partij.

Het belang van de verzoekende partij bij het middel hangt samen met de beoordeling ervan.

3.

Het zorgvuldigheidsbeginsel betekent dat een vergunningverlenend bestuursorgaan, zoals de verwerende partij, haar beslissing zorgvuldig moet voorbereiden en derhalve moet steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid worden vastgesteld.

De zorgvuldigheid verplicht de verwerende partij onder meer zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de bestreden beslissing en er voor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier degelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen.

Het rechtszekerheidsbeginsel betekent dat een recht voorzienbaar en toegankelijk moet zijn, zodat een rechtsonderhorige in staat is zijn rechtshandeling vooraf in te schatten, en waarbij die rechtsonderhorige moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur.

Om te voldoen aan de formele motiveringsplicht moet een vergunningverlenende overheid de met de ruimtelijke ordening verband houdende redenen vermelden waarop zij haar beslissing steunt, zodat een belanghebbende met kennis van zaken de beslissing kan aanvechten.

De in de bestreden beslissing te vermelden motieven moeten bovendien afdoende zijn.

Er kan alleen rekening gehouden worden met de in de bestreden beslissing vermelde motieven.

4.

Uit het dossier en het onderdeel “externe adviezen” in de bestreden beslissing blijkt dat de Afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling de aanvraag voorwaardelijk gunstig adviseert omdat de bestemming van de locatie al onttrokken is aan de bestaande landbouwstructuren, zodat er landbouwkundig geen bezwaren zijn.

Wel stelt het advies een degelijk flankerend beleid voor de aanwezige landbouwers te voorzien.

Uit het advies blijkt niet dat het Agentschap het voorzien van flankerende maatregelen als een noodzakelijke vergunningsvoorwaarde vooropstelt: de verzoekende partij toont niet aan en maakt helemaal niet aannemelijk waarom de verwerende partij volgens haar in de bestreden beslissing dan wel flankerende maatregelen moet opnemen.

Bovendien lijkt de verzoekende partij voor het overige, in de uiteenzetting van haar middel, door te stellen dat *“een degelijk professioneel advies in die omstandigheden negatief [is]”*, vooral kritiek te uiten op “de vaagheid” van het advies van de Afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling en niet op de bestreden beslissing zelf.

De Raad verwierpt dan ook het vijfde middel.

F. Zesde middel

Standpunt van de partijen

1.

In haar zesde middel voert de verzoekende partij de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en de motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij stelt in een eerste onderdeel dat het crematorium op de plaats komt van een bestaande handel in bouwmaterialen, waarvan de gebouwen nog niet zijn afgebroken.

Verder stelt de verzoekende partij dat het geherlokaliseerd handelsgebouw zal ontsluiten via de site van het crematorium en er daarvoor een tijdelijke weg zal aangelegd worden, die, niettegenstaande de bouw van het crematorium er volgens de verzoekende partij onlosmakelijk mee verbonden is, niet opgenomen is in de bestreden beslissing.

De verzoekende partij verwijst naar gegevens in de milieuvergunningsaanvraag voor de exploitatie van die bouwhandel en besluit dat de ruim 200 voertuigbewegingen een impact hebben op het verkeer van het crematorium, en de tijdelijke ontsluitingsweg bijgevolg ook het voorwerp van de aanvraag moet zijn.

In een tweede onderdeel stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij in de bestreden beslissing onzekerheid inbouwt met betrekking tot het aantal parkeerplaatsen: zij verwijst hiervoor naar tijdens het openbaar onderzoek uitgebrachte adviezen.

Ook de bereikbaarheid met de fiets en het openbaar vervoer is volgens haar onduidelijk.

De verzoekende partij besluit dat de landschappelijke inpasbaarheid een essentieel onderdeel is van het crematorium en de wijze waarop die moet gerealiseerd worden ondubbelzinnig en rechtszeker in de vergunning moet worden vastgelegd.

In het derde onderdeel stelt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing steunt op een dubbelzinnig advies van het agentschap Wegen en verkeer.

Volgens de verzoekende partij stelt het agentschap in punt A van dat advies dat de aanvraag in strijd is met direct werkende normen, terwijl zij de aanvraag met voorwaarden in punt B gunstig adviseert, zodat dit advies tegenstrijdig is.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de sloop van het bestaand gebouw geen deel moet zijn van de vergunningsaanvraag voor het crematorium.

De mogelijkheid om de bestaande gebouwen al dan niet te slopen is een aspect van de uitvoerbaarheid van de bestreden beslissing, en raakt niet de wettigheid ervan.

Daarom is de tijdelijke ontsluiting van de handel in bouwmaterialen geen deel van de bestreden beslissing.

Met betrekking tot de mobiliteit en de parkeerplaatsen verwijst de verwerende partij naar haar bespreking van het derde middel en naar de motieven in de bestreden beslissing.

Zij besluit dat het tweede onderdeel van het zesde middel ongegrond is.

Ten slotte stelt de verwerende partij dat de verzoekende partij het advies van het agentschap Wegen en Verkeer onjuist leest.

3.

De tussenkomen partijen antwoorden op het eerste onderdeel dat er op het ogenblik van de bestreden beslissing nog geen stedenbouwkundige vergunning was verleend voor de sloop van de handelszaak in bouwmaterialen, maar dat dit inmiddels wel gebeurd is.

Bovendien heeft dit alleen als gevolg dat de bestreden beslissing niet kan worden uitgevoerd, maar niet de onwettigheid ervan.

De eventuele gecumuleerde effecten van de ontsluiting van de handelszaak in bouwmaterialen worden beoordeeld in de latere stedenbouwkundige- en milieuvergunning en de tijdelijke ontsluitingsweg is geen deel van de bestreden beslissing

Met betrekking tot het tweede onderdeel verwijzen de tussenkomende partijen naar hun bespreking van het derde middel, met de toevoeging dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat de beslissing met betrekking tot mobiliteit en bereikbaarheid rechtsonzeker is.

De verwerende partij legt alleen een monitoringsmaatregel op, hetgeen getuigt van goed bestuur.

Volgens de tussenkomende partijen vertrekt men bij de impact van de aanvraag op de mobiliteit steeds van inschattingen die nadien geëvalueerd kunnen worden.

Verder verduidelijken zij dat de verwerende partij de aanleg van de buffertaluds, in overeenstemming met eerdere adviezen, uit de vergunning gesloten heeft, hetgeen volledig in overeenstemming is met artikel 9 van het GRUP.

De uitsluiting van de buffertaluds doet volgens de tussenkomende partijen geen afbreuk aan de voorziene parkaanleg en de positieve visuele impact van het crematorium.

Voor het derde onderdeel verwijzen de tussenkomende partijen naar hun bespreking van het tweede middel.

4.

De verzoekende partij, de verwerende partij en de tussenkomende partijen voegen niets meer toe.

Beoordeling door de Raad

1.

In het eerste onderdeel van haar zesde middel stelt de verzoekende partij dat de afbraak van het gebouw met de handel in bouw materiaal, evenals de herlokalisatie ervan en de tijdelijke ontsluitingsweg, een deel moeten zijn van de bestreden beslissing.

Volgens de verzoekende partij is het voorwerp van de bestreden beslissing onlosmakelijk verbonden met de herlokalisatie van de handel in bouw materiaal en de tijdelijke ontsluitingsweg, zodat zij niet los van elkaar beoordeeld kunnen worden.

De verwerende partij heeft de afbraak van het gebouw waarin voormelde handelszaak gevestigd is, vergund met een stedenbouwkundige vergunning van 3 juli 2015, terwijl de bestreden beslissing “de bouw van een crematorium met bijbehorende terreinaanleg” vergunt.

De Raad oordeelt dat het voorwerp van de bestreden beslissing niet onlosmakelijk verbonden is met de herlokalisatie van de handel in bouw materiaal en de tijdelijke ontsluitingsweg.

De verzoekende partij maakt niet concreet, noch aannemelijk dat beide (ondertussen vergunde) projecten onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn en beperkt zich tot het innemen van enkele stellingen en het uiten van een niet onderbouwde eigen mening, zonder aan te tonen dat en/of hoe de verwerende partij met de bestreden beslissing de ingeroepen rechtsnormen schendt.

2.1

In het tweede onderdeel van haar zesde middel bekritiseert de verzoekende partij de in de bestreden beslissing opgenomen beoordeling van een goede ruimtelijke ordening met betrekking tot het onderzoek van de impact op de mobiliteit en het landschap.

2.2

Het vergunningverlenend bestuursorgaan moet, overeenkomstig artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° en 2° VCRO, concreet onderzoeken of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening en daarbij de noodzakelijke of relevante aspecten van een goede ruimtelijke ordening bij haar beoordeling betrekken en rekening houden met de ingediende bezwaren en adviezen.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van een goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid.

Bij het wettigheidstoezicht op een bestreden beslissing kan de Raad alleen onderzoeken of de administratieve overheid haar appreciatiebevoegdheid behoorlijk heeft uitgeoefend, meer bepaald of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij, op basis daarvan, in redelijkheid haar beslissing heeft kunnen nemen.

2.3

Om te voldoen aan de formele motiveringsplicht moet een vergunningverlenende overheid in de beslissing de met de ruimtelijke ordening verband houdende redenen vermelden waarop zij haar beslissing steunt, zodat een belanghebbende die beslissing met kennis van zaken kan aanvechten.

Er kan alleen rekening gehouden worden met de in de bestreden beslissing vermelde motieven, die bovendien afdoende moeten zijn.

Wanneer een vergunningverlenende overheid afwijkt van tijdens de administratieve procedure uitgebrachte adviezen, of, wanneer tijdens deze procedure bezwaren en opmerkingen zijn geformuleerd over een relevant en te beoordelen aspect, geldt in principe dat zij haar beslissing daarover des te zorgvuldiger moet motiveren.

Dat de betrokken adviezen, opmerkingen of bezwaren niet punt voor punt moeten weerlegd worden, doet daar geen afbreuk aan.

De vergunningverlenende overheid moet aangeven, of afdoende laten blijken, waarom zij de argumentatie in het advies, de bezwaren en/of opmerkingen, niet volgt.

Het louter tegenspreken van die argumentatie volstaat derhalve niet: uit de bestreden beslissing moet blijken waarom anders wordt beslist.

2.4

De verwerende partij motiveert in de bestreden beslissing:

“ ...

De realisatie van het crematorium zal een grotere impact hebben op de plaatselijke mobiliteit.

Het dossier bevat een mobiliteitstoets en een mobiliteitsadvies met vervolgstudie over de zone rond de nieuwe aansluiting vooral in relatie tot het nabijgelegen grotere verkeersknooppunt, het kruispunt N9 - Siesegemlaan. In de mobiliteitsstudie blijkt in elk geval dat het behoud van

de aansluiting Merestraat - Siesegemlaan ten noorden van het crematoriumgebouw in geen geval wenselijk is bij de verdere ontwikkeling van het bedrijventerrein. De heraanleg van de Siesegemlaan met de nieuwe aantakking op de Blauwenbergstraat werd op 1 april van dit jaar vergund. De voorlopige uitsluiting van de taluds uit de vergunning, laat toe ook hier de overgang en aansluiting tussen de nieuwe wegenis en de eigenlijke crematoriumsite verder te verfijnen. Gezien het niet alledaagse karakter van het crematorium en de verkeersgeneratie die de voorziening met zich mee brengt, kan de vraag vanuit het college om de verkeerssituatie bij de ingebruikname in het begin intensiever op te volgen worden bijgetreden. Ook de exploitant kan in overleg met de gebruikers en gemeentediensten de (tijdstippen van) verkeersstromen en parkeervraag nog enigszins sturen. Het dossier bevat eveneens een toegankelijkheidsadvies van Ato vzw waarin bevestigd wordt dat de aanvraag voldoet aan het BVR van 05/06/2009. Er zijn voldoende parkeerplaatsen voorzien voor mindervaliden en de publiek toegankelijke ruimtes en toegangen bevinden zich op het gelijkvloers.

...

Ten westen en ten zuidwesten van het gebouw komt het parkeergebeuren voor het publiek.

Zuidelijk van het gebouw is nog een groter park geheel gepland.

...

Gezien de opmerkingen van de Afdeling Wegen en Verkeer (hellingen nabij gewestweg) en Stad Aalst (zichtrelaties) wordt de exacte 'uitwerking van de buffertaluds op de randen van de site voorlopig uit de vergunning gesloten.

...

De architectuur en de visueel-vormelijke uitstraling van het gebouw beantwoordt aan de specifieke functie: sober, ingetogen, geborgen, statisch, ceremonieel. Hoewel het gebouw beperkt is in hoogte, creëren de grote gevelvlakken en gevelvullingen een gevoel van kleinheid en bescheidenheid in verhouding tot de betekenis van de grensfunctie van het gebouw in een mensenleven. De deels afgesloten buitenruimte binnen de vierkante footprint zorgen voor een contrasterende intieme toets. Vooral de beleving van het park vanuit de ruimtes zal bijdragen tot een juiste sfeerzetting. De parkaanleg en de iets meer gesloten sfeer is een essentieel element om het gebouw tot zijn volle waarde te laten komen. Bij de latere aanvraag voor de aangepaste taluds mag dit opzet niet uit het oog verloren worden. Door de aanvraag komen geen cultuurhistorische aspecten in het gedrang. De beschermde cultuurhistorische elementen bevinden zich op grotere afstand en worden niet beïnvloed door de oprichting van het crematorium. Het landbouwgebied werd niet aangeduide als herbevestigd agrarisch gebied.

De aanvraag voorziet in enkele aanmerkelijke reliëfwijzigingen: de bestaande vijver wordt uitgebreid en er worden verschillende taluds aangelegd op de randen van de site, maar ook op de site zelf creëren reliëfverschillen meer afwisseling. Bij de plannen van de buitenaanleg werden de nodige terreinprofielen en grondverzetsprofielen gevoegd. De voor de vijver uitgegraven gronden zullen gebruikt worden voor de aanleg van de buffertaluds. Gezien de opmerkingen van de Afdeling Wegen en Verkeer (hellingen nabij gewestweg) en Stad Aalst (zichtrelaties) wordt de exacte 'uitwerking van de buffertaluds op de randen van de site voorlopig uit de vergunning gesloten.

...

Uit deze overwegingen blijkt omstandig waarom de verwerende partij de aanvraag, met betrekking tot mobiliteit en landschappelijke integratie, verenigbaar acht met een goede ruimtelijke ordening.

Daartegenover staat de loutere stelling van de verzoekende partij dat *“het bestreden besluit ... inzake het aantal parkeerplaatsen onzekerheid inbouwt in een vergunning die definitief is en voor onbepaalde duur”* en er *“onzekerheid is ... met betrekking tot de esthetiek en de landschappelijke integratie van het crematorium”*.

De verzoekende partij uit hiermee echter alleen een eigen mening, formuleert alleen opportuiniteitskritiek en toont niet aan dat de overwegingen in de bestreden beslissing met betrekking tot mobiliteit en landschappelijke integratie kennelijk onjuist of onredelijk zijn.

De verzoekende partij die de verenigbaarheid met een goede ruimtelijke ordening van een project betwist moet aantonen dat het vergunningverlenend bestuursorgaan ofwel foutief, ofwel kennelijk onredelijk beslist dat het aangevraagd project verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening.

Een verzoekende partij kan zich derhalve niet beperken tot vage kritiek en beweringen of tot het formuleren van een tegengesteld standpunt, maar moet integendeel gefundeerd aantonen dat de verwerende partij haar appreciatiebevoegdheid onjuist of kennelijk onredelijk heeft uitgeoefend.

De loutere niet onderbouwde verwijzing van de verzoekende partij naar enkele overwegingen in de adviezen van de stad Aalst en de GECORO volstaan daarvoor niet.

Dat geldt nog meer nu uit voormelde overwegingen uitdrukkelijk blijkt dat de verwerende partij zich aansluit bij de in de adviezen geformuleerde opmerkingen.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partij een niet onderbouwd betoog houdt, waaruit blijkt dat zij meent dat het project niet vergund kan worden.

Omwille van de marginale toetsingsbevoegdheid van de Raad volstaat dat niet om de onwettigheid of de kennelijke onredelijkheid van de bestreden beslissing daarover aan te tonen.

3.1

In het derde onderdeel van haar zesde middel stelt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing steunt op een tegenstrijdig advies van het agentschap Wegen en verkeer, dat enerzijds vaststelt dat de aanvraag in strijd is met direct werkende normen, maar anderzijds wel onder voorwaarden gunstig adviseert.

Volgens de verzoekende partij moest het agentschap de aanvraag ongunstig adviseren.

Uit het dossier blijkt dat het agentschap Wegen en Verkeer voorwaardelijk gunstig adviseert omdat de aanvraag vergunbaar is wanneer het grondprofiel in de achteruitbouwzone niet meer bedraagt dan 4%.

Alhoewel het advies niet gemakkelijk leesbaar is, is het niet tegenstrijdig.

De verzoekende partij stelt nog dat de verwerende partij geen waarborgen oplegt met betrekking tot het naleven van de sectorale vereisten.

Zoals de Raad over het tweede middel al heeft geoordeeld, legt de verwerende partij in de bestreden beslissing uitdrukkelijk als voorwaarde op het advies van het agentschap na te leven en sluit zij eveneens, via een voorwaarde, reliëfwijzigingen aan de rand van de site, met inbegrip van de hellingen nabij de gewestweg, uit de vergunning.

De verzoekende partij toont niet aan dat de opgelegde voorwaarden niet volstaan om de naleving van de ingeroepen direct werkende norm te garanderen.

De Raad verwerpt dan ook het zesde middel.

G. Zevende middel

Standpunt van de partijen

1.

In haar zevende middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 4.2.21 VCRO, van het zorgvuldigheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en de motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij stelt dat aan de bestreden beslissing een bijlage gevoegd is van een architectenbureau, waarvan de bedoeling onduidelijk is en waar de verwerende partij niet naar verwijst in de bestreden beslissing.

Volgens de verzoekende partij is de bijlage een verduidelijking van de fasering van de bouw van het crematorium, met een aantal er bijhorende plannen, waarop de tijdelijke ontsluitingsweg staat ingetekend.

Uit die verduidelijking blijkt volgens de verzoekende partij dat de sloop van de bestaande gebouwen voorafgaat aan de bouw van het crematorium.

Deze bijlage moet volgens de verzoekende partij krachtens artikel 4.2.21 VCRO deel uitmaken van het aanvraagdossier.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de bijlage bij de bestreden beslissing het gevolg is van de uitsluiting van de omgevingsaanleg ter hoogte van de bestaande Merestraat, aangeduid als “zone plan aanpassing” op het plan “eindsituatie handhaving buurtweg – BA stap 11”.

De fasering van die werken moet later afzonderlijk aangevraagd te worden.

De verwerende partij verduidelijkt dat het gebouw en de omgevingsaanleg toegewezen zijn aan verschillende ontwerpers en de uitwerking gefaseerd gedurende een drietal jaar zal worden gerealiseerd.

3.

De tussenkomen partijen antwoorden dat de verzoekende partij niet de schending aanvoert van de regels met betrekking tot het openbaar onderzoek, zodat de Raad de bestreden beslissing niet om die reden(en) kan vernietigen.

Vervolgens betwisten de tussenkomen partijen het belang van de verzoekende partij bij het middel omdat de verzoekende partij zelf niet tijdig een bezwaar heeft ingediend.

Verder stellen de tussenkomen partijen dat een aanvrager vrij kan kiezen om een stedenbouwkundige vergunning aan te vragen voor het volledige gefaseerde project of verschillende vergunningen voor elke fase afzonderlijk.

Wanneer de aanvrager er voor kiest om één vergunning aan te vragen, dan moet de aanvangsdatum van iedere fase in de vergunning worden vermeld, omdat de termijnen van verval van een stedenbouwkundige vergunning berekend worden vanaf de aanvangsdatum van iedere vergunde fase.

De tussenkomende partijen stellen dat de verwerende partij wist dat de herlokalisatie van de handel in bouw materiaal deel is van een afzonderlijke stedenbouwkundige vergunning en dat de ontsluiting naar de Siesegemlaan in de toekomst zal worden heringericht.

4.

De verzoekende partij, de verwerende partij en de tussenkomende partijen voegen niets meer toe.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.2.21 VCRO bepaalt:

“Een vergunning kan melding maken van de verschillende fasen van een bouw- of verkavelingsproject.

De aanvangsdatum van elke fase wordt uitdrukkelijk in de vergunning vermeld”

Los van de vraag of de verzoekende partij een voldoende persoonlijk belang heeft bij dit middel, oordeelt de Raad vast dat het niet duidelijk is hoe de verzoekende partij in artikel 4.2.21 VCRO de verplichting leest om faseringsplannen bij de aanvraag te voegen.

Artikel 4.2.21 VCRO bepaalt alleen dat wanneer een vergunning betrekking heeft op een gefaseerd bouw- of verkavelingsproject, de aanvangsdatum van elk afzonderlijk deelproject in de bestreden beslissing zelf wordt vermeld, maar heeft geen betrekking op het openbaar onderzoek, noch op de administratieve procedure.

Het is niet artikel 4.2.21 VCRO dat bepaalt welke documenten het dossier van een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag moet bevatten.

De Raad verwerpt dan ook het zevende middel.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De verzoeken tot tussenkomst van de IGS WESTLEDE, de stad AALST en het college van burgemeester en schepenen van de stad AALST zijn ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van elke tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van elke tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 28 augustus 2018 door de vijfde kamer.

De toegevoegd griffier,

De dienstdoend voorzitter van de vijfde kamer,

Stephanie SAMYN

Eddy STORMS